

LAKU

Kissa kahden maailman välissä

Annika Kurki

LAKU

**Kissa kahden maailman
välissä**

Annika Kurki

LAKU

Kissa kahden maailman välissä

Teksti: Annika Kurki, 2026

Ensimmäinen painos

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tämä kirja on tarkoitettu inspiraation ja elämyksen lähteeksi.

Kaikki tarinan henkilöt, tapahtumat ja kokemukset on luotu kirjallista tarkoitusta varten, ellei toisin mainita.

© 2026 Annika Kurki

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763
Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-33-9203-8

Äidin muistoa kunnioittaen.

SISÄLLYSLUETTELO

1. Musta kissa,
jota ei pitänyt olla 1
2. Kaksi tapaa katsoa
samaa maailmaa 27
3. Metsä, joka kuuntelee 39
4. Naapurit, jotka
ruokkivat kieltojen
välissä 59
5. Saalis, joka ei ollut
saalis 79
6. Yö, jolloin metsä
pidätti hengitystään 95
7. Ihmiset luulevat
omistavansa kissat 115
8. Paikka, jossa aika ei
kulje suoraan 137

9. Joskus ollaan jumissa
vain siksi, että kaikki
katsovat 155
10. Luna, joka ei ole
poissa 177
11. Joskus ollaan jumissa
siksi, että kukaan ei
katso tarpeeksi syvälle 209
12. Rytmi, jota ei mitata
kellolla 235
13. Hiljaiset hyvästit
eivät katoa 269
14. Kissa kahden
maailman välissä 289

LUKU 1

MUSTA KISSA, JOTA EI PITÄNYT OLLA

Kuusisto ei ollut sellainen
paikka, jossa tapahtui mitään
erikoista.

Siksi juuri siellä tapahtui.

Eräänä aamuna, kun meri oli
vielä puoliksi unessa ja pihat
kantoivat yön kosteutta,
ilmestyi musta kissa.

Ei juosten.

Ei hiipien.

Vaan niin kuin jotkin asiat
saapuvat: aivan kuin ne olisivat
aina kuuluneet paikalle.

Kukaan ei nähnyt, mistä se tuli.

Ensimmäisenä sen huomasi
naapuri, joka oli vienyt roskat
ulos liian aikaisin.

Hän pysähtyi roskapussi
kädessään ja jäi katsomaan
mustaa hahmoa pihan reunalla.

”*Onkohan tuo jonkun?*”

hän mutisi.

Kissa ei vastannut.

Se istui paikallaan ja katsoi
takaisin.

Ei uhkaavasti.

Ei anovasti.

Vaan arvioiden.

Kuusistossa kaikki tiesivät
toisensa –
talon, koiran, auton, veneen.
Kissatkin.
Mutta tätä ei tunnettu.
Toinen naapuri tuli portille,
kahvikuppi kädessään.
”Ei meillä ole mustaa kissaa.”

On kissoja, jotka kulkevat huoneesta toiseen.
Ja sitten on kissoja, jotka kulkevat maailmasta
toiseen.

Laku ei ole tavallinen kissa.

Hänen hiljainen katseensa, pehmeät askeleensa ja
lähes yliluonnollinen läsnäolonsa jättävät tunteen,
että hän näkee enemmän kuin ihmissilmät voivat
havaita. Kuin hän kulkisi jatkuvasti näkyvän ja
näkymättömän rajalla.

Laku – Kissa kahden maailman välissä on
tunnelmallinen ja koskettava kertomus yhteydestä,
intuitiosta ja niistä hetkistä, jolloin kissa tuntuu
ymmärtävän ihmisestä enemmän kuin sanat koskaan
voivat kertoa.

Tämä on enemmän kuin tarina kissasta.
Se on tarina hiljaisuudesta, läsnäolosta ja
yhteydestä, joka muistuttaa meitä siitä,
ettei kaikkein tärkeintä aina voi nähdä.

Joskus kaikkein tärkeimmät oppaat
kulkevat pehmein tassuin.

